

Öğrenim hayatımın ilk senelerinde, üzerime türlü teatral sorumluluklar yüklendi. Açılışımı Amasya elması olarak yuvada yapmak suretiyle, yeri geldi Ankara kedisi, yeri geldi yedi cücelerden bir tanesi, yeri geldi “Şirinler”in şirinesi oldum. Ancak dürüst olmak gerekirse daha önce kimse benden bir element olmamı istememişti. En son yuvada kendim dışında bir “varlığın” yerine geçmiş olmam işimi biraz zorlaştıracak olsa da, bir yerden başlamak lazım.

Uzun bir düşünme aşamasının nihayetinde, elementimi Karbon olarak seçtim. “Peki neden “C” ?” diye sordum kendime ve akabinde aklımdan geçen şunlar oldu:

Her şey lise birinci sınıfta, M.E.B’in kimya müfredatımıza organik kimya koymasıyla başladı. Vücudumda glikojen olarak barındırdığım karbonhidratlara, onların yapı taşları olan karbon, hidrojen ve oksijen kardeşlere karşı bir merak sarmıştı bedenimi. Organik bileşiklerin modellerini çizerken ne kadar keyif aldığımı hala anımsıyorum. “Diğer elementler bir yana, karbon bir yana?” yı bana ne dedirtmiş olabilir? Kuşkusuz onun, çekirdeğindeki 6 protonu, dört bağ yapabilen o arkadaş canlısı havası, hem doğal hem de diğer elementlerle bileşik halinde bulunan o hali, beni cezbeden noktalarıydı. Karbonu karbon yapan diğer özelliklerine de değinmek gerekiyor aslında. Örneğin C elementlerinin en güzel modifikasyonu olan elmasın o büyüleyici etkisinin de hatırı sayılır bir yeri var. Ya onun, yerkabuğunun yüzde sıfır virgöl ikilik, atmosferin yaklaşık yüzde sıfır virgöl sıfır beşlik dilimini işte böyle ustaca oluşturuyor olmasına ne demeli? Tabiat ananın en bol miktarda sahip olduğu evladı, dört milyon bileşiğin vazgeçilmezi ama diğer bir yandan ondan üretilen kimyasal maddelerle, yakıtlarla, plastiklerle canlı yaşamını bir o kadar da etkileyen element o.

Şimdiye dek ne kadar karbonu seçişimin köklerine bunca betimlemeyle, derinlemesinde indiysem de aslında ben, gelecek sene TM’ye geçmeyi ümit eden bir fen öğrencisim. Ama yine de yıllardır neredeyse karşılaşmadığım, “...” nın yerini türlü isim gruplarının alabildiği, “ Bir ... olsaydınızı ne olurduunuz? “ tarzı soru üzerine bu kadar düşünmek ve özellikle bir denemelik de olsa kimyayla birleştirmek son derece keyifliydi.

Ancak son olarak şunu söylemeliyim ki, her ne olursa olsun iyi ki insan olarak dünyaya gelmişim. Çünkü eğer bir element olarak doğada bulunsaydım şimdiye dek ne bir Amasya elması ne de Ankara kedisi olmuştum.

Jasmine Tutku TEBER